

end Udgiften, og Resultatet af de sidste 4 Driftsaar, for hvilke Regnskab foreligger, er dette, at Udgiften i disse 4 Aar er tiltagen med $1\frac{1}{2}$ Million Kroner, medens derimod Indtægten er tiltagen med 4 Millioner. Altsaa, man er kommen over det farlige Punkt i vor Statsbanedrift, og vi haabe, at vi stadig skulle bevæge os fremad mod et bedre og bedre økonomisk Resultat for Statsklassen, idet man dog samtidig ikke kan tabe af Syne, at Statsbanedriften ogsaa og væsentlig har et andet Formaal, end det at bringe et klækeligt Beløb ind i Statsklassen. Den tjener jo saa overordentlig mange store og vigtige økonomiske Samfundsfurmaal, og desuden, naar man bestandig og med Rette kræver ny Udvidelser og Forbedringer, Udvidelser af Driften, Forbedring af Toggang, Forbedring af Belysning og meget andet, er det klart, at man maa være belavet paa en noget stigende Udgift. Det er ogsaa den Betragtning, der har været den ledende for Udvalget ved de Nedsættelser, vi have foreslaaet. Vi have fundet os i, at dette Budget kommer til at indeholde en større Udgift end Budgettet for det foregaaende Aar, men paa den anden Side have vi fundet, at der dog her ogsaa maatte være Grænser, og det Grænser, som vi ikke kunne ønske at trække altsfor vide. Det turde maaske siges at være ret mennesseligt, at naar det hænder, som det nu i Aar er hændet, at et saadant stort Budget for første Gang kommer ind paa Finansloven, at de Mænd, der nærmest og mest direkte have med Statsbanedriften at gøre, ønske at faa saa bredt et Alburum som muligt til at røre sig paa. Det være langt fra mig at ville udfalte nogen Paastand om, at de Mænd ikke skulde ønske i det hele taget at administrere, ikke alene godt, men ogsaa administrere økonomisk; men hos dem, der staa i Spidsen for en Administration som denne, vil, ganske naturligt, det Ønske være det stærkeste, at deres Administration kan blive saa fuldkommen, navnlig i teknisk Henseende, som muligt, og det er jo klart, at jo større Midler, de have at raade over, jo større Kammer de have at bevæge sig indensfor, jo større Personale v. s. v., desto lettere og desto fuldkomnere kan den administreres. Dog gælder dette jo kun inden for visse Grænser; man kan naturligvis ogsaa faa saa meget Personale, at den ene falder over den anden; det kan tænkes, at man der kan naa til et Punkt, hvor det endogsaa gaar ud over Fuldkommenheden, men i Reglen kan man sige, at der vil kunne naas en nok saa fuldkommen Administration, naar man ikke behøver at være bange for lidt Flothed. Jeg

finder det overordentlig naturligt, om saadanne Betragtninger have været ledende for denne Administration ved Fastsættelsen af Budgettet, men lige saa naturligt turde det være, at den økonomiske Betragtning har været stærk hos Finansudvalget under dets Behandling af denne Sag. Det har været en fuldkommen naturlig og rimelig Ting, at vi uden selvfølkelig at hemme Statsbanedriften, uden at sætte den ud af Stand til at udføre det store og betydningsfulde Arbejde i Samfundets Tjeneste, som den skal udføre, dog har ønsket at gøre denne Administration saa økonomisk som muligt, for at vi kunne faa et Udbytte deraf, som Statsklassen kan være nogenlunde tjent med. Der er i Aar ligejøm i tidligere Aar blevet talt en hel Del sande og berettigede Ord i denne Sal om vor hele økonomiske Status, der jo paa ingen Maade er god, og som forværrer sig fra Aar til Aar. Her sidde vi nu med et meget betydeligt Aktiv, og hvorledes dette Aktiv forrenter sig, er af ganske overordentlig Betydning for vor Statshusholdning i det hele. Derfor ere vi fuldt berettigede til at holde igen, og naar nu Forholdet er dette, at Budgettet, saaledes som det foreligger for os, her viser en Stigning fra det sidst offentliggjorte Regnskab, altsaa for Driftsaaret 1891—92 af 868,000 Kr., og fra det sidste administrative Budget af 786,000 Kr., saa turde det være Grund for os til at blive lidt vagtsomme over for noget saadant. Det er nemlig en meget større Stigning, end der har været sædvanlig fra det ene Aar til det andet. Jeg nævnedes før, at i de sidste 4 Aar, for hvilke Regnskab foreligger, har Stigningen været $1\frac{1}{2}$ Million Kr., det giver saadant noget som en Stigning af 375,000 Kr. om Aaret paa Udgiftsbudgettet. Vil man tage Forholdet mellem det administrative Budget for 1891—92 og det tilsvarende for 1892—93, saa er det fra 1891—92 12,939,776 Kr. og det fra 1892—93 13,279,971 Kr. Vi se altsaa en Stigning, som er meget lille i Sammenligning med den, som her er Tale om. Vi bevæge os jo i det hele taget her i temmelig høje Summer, ogsaa naar vi betragte Udgiftsbudgettet forholdsmæssig. Naar vi beregne, hvilke Procent af Indtægten Driftsudgiften udgør, saa have vi jo været oppe paa aldeles formidable Summer. I 1887—88 vare vi oppe paa 87 pCt., hvilket er noget ganske uhyre, siden er vi heldigvis komne betydeligt ned, vi ere komne ned f. Eks. i 1890—91 til $80\frac{1}{4}$ pCt., og jeg tror, at det sidste er mellem 81 og 82 pCt. Efter det Budget, der her er foreslaaet, vil det imidlertid være omtrent $81\frac{1}{2}$ pCt. af Total-